

Bogár László: Szabadságharc és kiegyezés

2014 április 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

A 2010-es választás másnapján Orbán Viktor már szabadságharcról beszélt, ám most egy interjújában elgondolkodtató módon világította meg a négy évvel ezel?tti történetet.

Nyíltan beszélt ugyanis arról, hogy közvetlenül a 2010-es kormányalakítás után els? brüsszeli útja alkalmával drámai beszélgetést folyatott a „birodalom” vezet?ivel.

Megpróbálta világossá tenni számukra, hogy a magyar társadalom kifosztottságának legvégs?, fiziológiai határához érkezett, és egészen egyszer?en nincs tovább.

E drámai helyzetre hivatkozva új egyezség megkötését kérte, a rendszerváltás rendszerének átalakítását, lényegében egy békés rendszerváltást. Ennek a lényege valami olyasféle lett volna, hogy a birodalom csökkenti a Magyarországról kivont er?forrásokat, ennek ellentételezéseként Orbán Viktor kormánya vállalja a társadalmi-gazdasági rendszer olyan átalakítását, ami hosszabb távon a birodalom számára valójában kedvez?bb helyzetet teremt.

Ennek lényegét egy olyan ironikus fohász írja le, amit 1998 és 2002 között a kormányülések szüneteiben gyakran elmondtunk egymásnak, és ami valahogy így hangzott: „Kedves globális birodalom, nagyon örülünk, hogy itt vagy, és nagy megtiszteltetés, hogy kifosztasz minket. Csupán arra kérünk, hogy kifosztásunk közben azért szíveskedjél legalább annyi értékhányadot visszahagyni, aminek segítségével a számodra való hosszú távú kényelmes kifoszthatóság állapotába felhozhassuk magunkat.”

Azt nem állítom, hogy Orbán Viktor ezekkel a szavakkal tett ajánlatot Brüsszelben a birodalom urainak, de a mondandója lényege valami ilyesmi lehetett. Ahogy ebben a legutóbbi interjújában elmondta, a birodalom urai kategorikusan elutasították az ajánlatát, és hallani sem akartak semmiféle új egyezségr?l, kiegyezésr?l. Orbán Viktor válaszában már akkor is jelezte, hogy tudomásul veszi az impérium merev elzárkózását, de akkor ne lep?djenek meg a következményeken. Amire az volt a fölényes válasz, hogy csak tessék, ?k nem olyan meglep?d?s fajták. És így lett háború vagy inkább szabadságharc. Igazságos honvéd? háború, de mégiscsak háború, amivel az a baj, hogy, mint minden háború, ez

is negatív végösszeg? játszma, amelynek során mindenki veszít. A globális vállalatokra kivetett különadók, a devizaadósok kényszerárfolyamon való végtörlesztése, a rezsicsökkentés, amely a magyar gazdaságból kivont kamatokat és profitokat kurtította, vagyis háborús eszközökkel akadályozta meg a magyar társadalom 2010-ben küszöbön álló reprodukciós katasztrófáját. Ám a birodalom sem ma kezdte ezt a „szakmát”, így olyan „pénzfegyverekkel” válaszolt a honvéd? háborúra, amivel nagyjából ugyanolyan többletkárt okozott, mint amennyit a szabadságharccal elhárítottunk. Vagyis, most már kimondhatjuk, „per szaldó” nem sokkal állunk

jobban, mint annak el?tte. Ennek a szabadságharcnak tehát nem els?sorban abban az értelemben volt haszna, hogy sikerült volna gyökeresen átalakítani az er?forrás-áramlást. A haszon sokkal inkább erkölcsi és szellemi természet?. Megmutatta, hogy a birodalommal fennálló kommunikációnk során igenis végre nevén nevezhetjük a dolgokat, és ez láthatólag az egész birodalomra hatással volt, és még inkább lesz a jöv?ben. A birodalom tehát a „narratívák" háborújában szenvedett dönt? vereséget Orbán Viktorral szemben. És mivel olyan világban élünk, ahol a szavak feletti uralom, tehát a globális véleményhatalmi térben elfoglalt pozíció alapvet? jelent?ség?, ennek a gy?zelemnek messzemen? következményei lesznek, illetve vannak máris kibontakozóban. Az eddigi birodalomellenes lázadásaink azért buktak el, mert a rendszert akartuk megdönteni, ám a birodalom brutálisan tudtunkra adta, hogy a rendszer jellege és milyensége az ? hatáskörébe tartozik. Kés?bb azonban mindig kiderült, hogy azért nem zárkózik el a rendszeren belüli új berendezkedés létrehozásától. Az 1945 és 1990 közötti birodalmi függés is ugyanarra a rendszerre épült, ám három – létmin?ségében eltér? berendezkedés – kialakításához mégiscsak hozzájárult az akkori birodalom. Orbán Viktor rendszerváltó-szabadságharcának gy?zelmét tehát megakadályozta a mostani impérium, de most már láthatólag nem zárkózik el attól, hogy a rendszeren belül új berendezkedés jöjjön létre. Ezért dönt?fontosságú fejlemény, hogy az újabb kétharmados gy?zelem nem egyszer?en a választás megnyerésér?l szól, hanem a berendezkedés kiválasztásának hatalmát is megnyitja Orbán Viktor számára.

A rendszeren belüli új berendezkedés kialakítása mindig valamilyen „kiegyezés" keretében megy végbe, ez volt Ferenc Józsefnek 1867, Horthy Miklósnak 1924 és Kádárnak 1963–68. A rendszerváltás eddig egy amorf pusztító kavargás és káosz volt, ami a várt felemelkedés helyett brutális birodalmi kifosztást, lepusztítást hozott, a cinikus kollaboráns politikai osztály és a gátlástalan rablóbárók uralmára építve. Orbán Viktornak most megadatik a történelmi lehet?ség arra, hogy konszolidálja a rendszert azzal, hogy saját stabil berendezkedést hoz létre. Ehhez azonban kiegyezés kell, ha úgy tetszik az „ó-szövetség" helyett „új-szövetség". A magyar nemzeten belül, a Trianon-sújtotta térségben, és a birodalommal egyaránt. A magyar nemzeten belül, mert legalább kétmillió feln?tt ember van, aki vagy nem érti mindezt, vagy érti, de a birodalmi kollaboráción kívül minden mást önpusztító lázadásnak tart. A trianoni térségen belül, mert a századik évfordulóra való méltó emlékezés e nélkül elképzelhetetlen. És végül a globális birodalommal, mert a magyar társadalom összeomlásának elkerülése csak egy erre épül? új nemzetstratégiával képzelhet? el. Orbán Viktor most ehhez a történelmi feladathoz kapott felhatalmazást.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló